

Sygn. akt IV U 183/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2017 r. w S.

odwołania A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 lutego 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. Z. do emerytury od 1 stycznia 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 183/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 16 lutego 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił A. Z. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w okresie od 1 lipca 1974r. do 31 sierpnia 1977r. oraz od 3 grudnia 1997r. do 31 grudnia 1998r., co stanowi 4 lata, 2 miesiące i 5 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. Z. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres jego pracy w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w B. S., gdzie na początku pracował jako mechanik samochodowy przy naprawach pojazdów w kanale samochodowym, a następnie jako kierowca samochodu ciężarowego. Opisane prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co mogą potwierdzić świadkowie – współpracownicy z tego okresu zatrudnienia (odwołanie k.1-2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. Z. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 18 stycznia 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 18 stycznia 2017r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 8 miesięcy i 6 dni, z czego okresy składkowe stanowią 24 lata, 10 miesięcy i 6 dni, a okresy nieskładkowe 10 miesięcy. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 4 lata, 2 miesiące i 5 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. (świadczenia wykonywania prac w szczególnych warunkach z 31 lipca 2007r. k.8-9 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 16 lutego 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 16 lutego 2017r. k.16 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w B. w okresie od 1 września 1977r. do 8 sierpnia 1992r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy z 8 sierpnia 1992r. k.19 akt o rentę z tytułu niezdolności do pracy).

Ubezpieczony zatrudniony został na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 1 września 1977r. na czas nie określony na stanowisku mechanika samochodowego w warsztatach mechanicznych (umowa o pracę z 1 września 1977r. k.6 akt osobowych). Pracując na stanowisku mechanika samochodowego ubezpieczony dokonywał napraw samochodów w kanale samochodowym, a także napraw ciągników rolniczych, przy czym niektóre rodzaje napraw ciągników były wykonywane poza kanałem. Od 7 czerwca 1979r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego. Ubezpieczony kierował samochodami ciężarowymi o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony marki S. i marki L., którymi przewoził mieszankę zbożową do kurników, spirytus z gorzelnii, materiały budowlane, węgiel do gorzelnii, komponenty do produkcji mieszanki. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do 31 stycznia 1983r., a zatem przez 3 lata, 7 miesięcy i 24 dni. Następnie od 1 lutego 1983r. ubezpieczony pracował na stanowisku pomocnika starszego magazyniera w magazynie części zamiennych (pismo pracodawcy z 31 stycznia 1983r. o powierzeniu ubezpieczonemu od 1 lutego 1983r. stanowiska pomocnika starszego magazyniera k.19 akt osobowych). Pracę na tym stanowisku wykonywał do 30 czerwca 1985r., a zatem przez 2 lata i 5 miesięcy. Od 1 lipca 1985r. pracodawca ponownie powierzył ubezpieczonemu pracę na stanowisku kierowcy, początkowo ciągnika, a następnie samochodu ciężarowego (pismo pracodawcy z 30 czerwca 1985r. o powierzeniu ubezpieczonemu od 1 lipca 1985r. stanowiska kierowcy ciągnika k.30 akt osobowych). Pracę na stanowisku kierowcy ubezpieczony wykonywał do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, tj. do 8 sierpnia 1992r., a zatem przez 7 lat, 1 miesiąc i 8 dni. Kierowcy nie wykonywali prac związanych z załadunkiem i rozładunkiem przewożonych surowców i materiałów. Zajmowali się tym pracownicy zatrudnieni w punkcie odbioru materiałów albo w magazynie mieszalni lub gorzelnii funkcjonujących w ramach PGR (zeznania świadków: L. C. k.17-17v akt sprawy i J. W. k.17v-18 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.18 i 16v akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.10 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. Z. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym

w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w S., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz Państwowego Gospodarstwa Rolnego w B.. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego, gdyż wykazało, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Podkreślić jednak trzeba, że nie w całym okresie rozpatrywanego zatrudnienia ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach. W ocenie Sądu na przestrzeni całego zatrudnienia w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w B. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresach, w których pracodawca powierzył mu obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i przez krótki okres obowiązki kierowcy ciągnika przy wykonywaniu prac transportowych, a zatem w okresie od 7 czerwca 1979r. do 31 stycznia 1983r. (3 lata, 7 miesięcy i 24 dni) oraz od 1 lipca 1985r. do 8 sierpnia 1992r. (7 lat, 1 miesiąc i 8 dni). Nie ulega wątpliwości, że praca kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony, a także praca kierowcy ciągnika zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.2 i 3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony oraz kierowcy ciągnika wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego. Suma w/w okresów pracy ubezpieczonego na stanowisku kierowcy wynosi 10 lat, 9 miesięcy i 2 dni (3 lata, 7 miesięcy i 24 dni plus 7 lat, 1 miesiąc i 8 dni). Okres ten razem z okresem pracy ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) w S. w wymiarze 4 lata, 2 miesiące i 29 dni stanowi wymagane co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wskazać przy tym należy, że w zaskarżonej decyzji organ rentowy błędnie wskazał, iż uznany przez niego okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 1 lipca 1974r. do 31 sierpnia 1977r. (w tym służba wojskowa od 28 października 1974r. do 15 października 1976r.) oraz od 3 grudnia 1997r. do 31 grudnia 1998r. stanowi łącznie 4 lata, 2 miesiące i 5 dni. Okresy te wynoszą odpowiednio 3 lata i 2 miesiące oraz 1 rok i 29 dni, co łącznie daje okres w wymiarze 4 lata, 2 miesiące i 29 dni.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. Z. przysługuje prawo do emerytury od 1 stycznia 2017r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o świadczenie.